

Warszawa, dnia 18 lipca 2013 r.

**MINISTERSTWO FINANSÓW
DEPARTAMENT PODATKU
OD TOWARÓW I USŁUG**

PT7/8183/121/469/KWA/13
RWPD64766 / RD 73843

**Pan
Marek St. Kubica
Prezes Zachodniopomorskiej Izby
Lekarsko - Weterynaryjnej**

**al. Wojska Polskiego 160
70-481 Szczecin**

Szanowny Panie Prezede,

W związku z pismem z dnia 1 lipca 2013 r. znak: ZP 061/2-1/2013 w sprawie jednoznacznej identyfikacji usługi, uprzejmie informuję, co następuje.

Kasa rejestrująca, zgodnie z art. 111 ust. 6a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) służąca do prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 111 ust. 1 ustawy, musi zapewniać prawidłowe zaewidencjonowanie podstawowych danych dotyczących zawieranych transakcji, w tym wysokości uzyskiwanego przez podatnika obrotu i kwot podatku należnego, oraz musi przechowywać te dane lub też zapewniać bezpieczny ich przekaz na zewnętrzne nośniki danych. Podatnicy prowadząc ewidencję przy użyciu kas rejestrujących, w myśl § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz. U. poz. 363), wydają nabywcy, bez jego żądania, paragon fiskalny. Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia paragon fiskalny zawiera m. in. nazwę towaru lub usługi pozwalającą na jednoznaczną ich identyfikację. Stosownie natomiast do § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia paragon fiskalny może zawierać w miejscu określonym dla nazwy również opis towaru lub usługi stanowiący rozwinięcie tej nazwy. Oznacza to, że podatnik powinien wystawiać paragony zawierające nazwy towarów (usług) na tyle szczegółowe, żeby z jednej strony pozwalały one organowi podatkowemu na weryfikację prawidłowego rozliczenia podatku, a z drugiej strony zapewniły konsumentowi możliwość kontroli dokonywanych zakupów. Podatnik powinien zadbać o takie zaprogramowanie kasy rejestrującej, aby konsument otrzymywał paragony z konkretnymi nazwami jednostkowymi towarów lub usług, pozwalającymi na ich jednoznaczną identyfikację. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym (wyrok NSA I FSK 63/09 z dnia 09.03.2010 r.).

Podatnicy prowadzący ewidencję przy zastosowaniu kas rejestrujących mają taką możliwość, skoro w świetle § 5 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków ich stosowania (Dz. U. Nr 212, poz. 1338, z późn. zm.) ilość znaków w linii dla nazwy towaru lub usługi na paragonie fiskalnym musi być nie mniejsza niż 12. Przepisy

nie wykluczają przy tym stosowania skrótów, a dotychczasowa praktyka potwierdza, że podatnicy korzystają z tej możliwości. Sposób jednoznacznego identyfikowania towarów i usług jest ściśle związany z asortymentem towarów i usług, jakie podatek oferuje oraz rodzajem działalności. Oznacza to, że to od podatnika zależy, w jaki sposób dobierze on nazwę towaru lub usługi, tak aby jego klient mógł jednoznacznie zidentyfikować zakupiony towar lub wykonaną usługę.

Odnosząc się do usług świadczonych przez lekarzy weterynarii należy zauważyć, że stosowane nazwy będą zależały od zakresu świadczonych usług i przyjętych zasad kształtowania cen. Jednocześnie jednak przy określaniu nazwy usługi świadczonej przez lekarzy weterynarii można, co do zasady, wykorzystywać nazewnictwo stosowane przy tworzeniu zasad odpłatności (cennika) za świadczone przez konkretnego lekarza weterynarii usługi.

Jednocześnie Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje, iż obszerne wyjaśnienie Ministerstwa Finansów w zakresie obowiązku umieszczania na paragonie fiskalnym nazwy towaru lub usługi pozwalającej na jednoznaczną ich identyfikację zawiera komunikat zamieszczony na stronie internetowej www.finance.mf.gov.pl w zakładce VAT/Wyjaśnienia i komunikaty.

Ponadto, w przypadku powstania wątpliwości dotyczących interpretacji przepisów prawa podatkowego, zainteresowany ma prawo zwrócić się do właściwego organu podatkowego z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej konkretnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Zasady udzielania interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach podatników szczegółowo określają przepisy art. 14b – 14p ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej musi mieć formę określoną w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wzoru wniosku o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego oraz sposobu uiszczenia opłaty od wniosku (Dz. U. z 2013 r. poz. 188). Wniosek ten składa się do właściwego organu podatkowego, którego właściwość miejscową i rzeczową określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770, z późn. zm.).

z powodzeniem

Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług

Tomasz Tratkiewicz